

Въ равна Руманія весели жетвари,
И грижни невѣсти бѣлянки по Струма?»

— Охъ, съгледахъ, майко, долу въвъ Загоре
Първинка дѣвойка, по ясна зорница, —
Кат' паунъ се пери по широко дворе,
Съ златни треперушки на руса косица.

Модри очи грѣятъ из-подъ вѣжди вити,
Горятъ али устни, погледъ дваждъ пригаря,
Росна китка вие, росна китка кити,
Не китката нея — китка тя отваря!

Трепкатъ треперушки на роса косица, —
Трепка клето сърдце, та миръ го не снайда . .
Въ желба и омая за ясна зорница,
Забравихъ, несварихъ ъврѣме до зайда! —

Втора зареда

Паднала е тъмна мъгла
На момини равни двори;
Не е било тъмна мъгла,
Най сж биле китни свати,
Да сватуватъ малка мома.

Хоръ

Дори тъмна нощъ тъмнѣе,
Трае мъгла надъ полята,